

The Fast Days that explain the Feast Days

The deeper meaning of Esther's second letter

Outline for shiur - by Menachem Leibtag

Intro

The story of Esther begins with a lavish party ["mishteh"]-
& concludes with a commandment for a yearly "mishteh"
to celebrate those events

I. Discuss the challenge of instituting a 'new Jewish holiday'

What is necessary to establish an 'eternal' holiday

Should Purim be for their generation, or eternal?

Core question - what are we celebrating?

And how we celebrate - the special mitzvot

To answer those question, we turn to the Megilla

& the two letters sent by Mordechi & Esther

II. The two letters in Esther chapter 9

A. The first letter: 9:20-23

כ וַיִּכְתֹּב מֶרְדֵּכַי, אֶת-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-
הַיְהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמְּלָךְ
אֲחַשְׁוֵרוּשׁ--הַקְּרוּבִים, וְהָרְחוֹקִים.

20 And Mordecai wrote these things, and sent letters unto all the Jews that were in all the provinces of the king Ahasuerus, both nigh and far,

כא לְקַיֵּם, עֲלֵיהֶם--לְהִיּוֹת עֲשִׂים
אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר,
וְאֶת יוֹם-חַמֵּשָׁה עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה,
וּשְׁנָה.

21 to enjoin them that they should keep the fourteenth day of the month Adar, and the fifteenth day of the same, yearly,

כב כַּיְמֵים, אֲשֶׁר-נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים
מֵאִיְבֵיהֶם, וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם
מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב;
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יָמֵי מְשֻׁתָּה
וּשְׂמִיחָה, וּמְשַׁלַּח מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ,
וּמִתְּנוּת לְאֶבְיָנִים.

22 the days wherein the Jews had rest from their enemies, and the month which was turned unto them from sorrow to gladness, and from mourning into a good day; that they should make them days of feasting and gladness, and of sending portions one to another, and gifts to the poor.

Note the eternal nature of this celebration:

כז קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים עָלֵיהֶם
וְעַל-זֶרְעָם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם עָלֵיהֶם,
וְלֹא יַעֲבוּר--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי
הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכַזְּמָנָם :
בְּכָל-שָׁנָה, וְשָׁנָה.

27 the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year;

Several questions:

Why an eternal celebration?

Why sending presents?

And most important, why the need for a second letter?

III. The second letter: 9:29-32

Why was it necessary? [If already accepted/ see 9:27]

What did the letter say?

כט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת-
אֲבִיחַיִל, וּמֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-
תִּקְוָהּ : לְקִים, אֶת אֲגַרַת הַפָּרִים
הַזֹּאת--הַשְּׁנִית.

29 Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim.

ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֶל-
שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מַלְכוּת,
אֲחֻשׁוּרוּשׁ : דְּבַרֵי שָׁלוֹם, וְאִמְת.

30 And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

לא לְקִים אֶת-יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה
בְּזִמְנֵיהֶם, כַּאֲשֶׁר קִים עָלֵיהֶם
מֹרְדֵכַי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה,
וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם, וְעַל-
זֶרְעָם : דְּבַרֵי הַצּוּמוֹת, וְזַעֲקָתָם.

31 to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

What are the דְּבַרֵי שָׁלוֹם וְאִמְת?

The introduction, or the content?

Also, what is the connection to the 'fast days?'

And what fast days does Esther refer to?

Ibn Ezra - points out the connection to Zecharya

וטעם דברי הצומות - על הנזכרים בספר זכריה (זכריה ח':י"ט):

שהן בתמוז ואב ותשרי וטבת.

והטעם כי קיימו היהודים על נפשם לשמח בימי הפורים

- כאשר קיימו על נפשם ועל זרעם להתענות בימי אבלם-

Ibn Ezra seems to be explaining the Esther is referring to the Babylonian custom to fast on the 'Four Fast Days' to remember destruction of the First Temple, as mentioned in Zechayra, - and thus it provides a precedent for instituting a new custom - i.e. a 'non- Biblical' holiday

Let's examine this parallel to Zecharya, as Esther may be alluding to something deeper. - for there is an additional parallel between the 'second letter' & Zecharya.

יח ויהי דבר-יהוה צבאות, אלי לאמר. יט כה-אמר

יהוה צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי

וצום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה,

ולמעדים, טובים; והאמת והשלום, אהבו.

Critical question- re: methodology

Does Esther (or at least author of the Megilla) assume that the Jews are aware of this prophecy, and if so, how does it relate to celebration of Purim? Therefore, we must consider the date and purpose of this prophecy!

IV. A quick review key events of "shivat tzion"

Year 1 of Koresh [see Ezra 1:1-7] -[Cyrus the Great]
the return of the Exile ("shivat tzion")

[**GAP** of 18 years / 'building freeze' /Ezra 4:4-5]

Year 2 Daryavesh - construction begins on 24th Kislev /Chagai 2:15

Year 4 - Daryavesh {Zecharya 7 & 8} -

Question from Exile re: keeping the 'fast days'

Year 6 Daryavesh [Ezra 6:14-15] - construction completed

Our source - An prophetic answer to a letter sent from the Exile - how to relate to Second Temple under construction! i.e- if there is a need to continue fasting

V. Sefer Zecharya, chapter 8 - Year 4 of King Darius

A. The hope for "shchina" to return to Second Temple

זכריה פרק ב' / יד רַנִּי וְשִׁמְחִי, בַּת-צִיּוֹן--כִּי הִנְנִי-בָא וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכָךְ..

B. A question is sent from Bavel regarding the fast days

זכריה פרק ז'

וַיְהִי בַּשָּׁנָה אַרְבַּע, לְדַרְיוֹשׁ
הַמֶּלֶךְ; הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-
זְכַרְיָה, בְּאַרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשַׁעִי--
בְּכֶסֶלֶו.

1 And it came to pass in the fourth year of king Darius, that the word of the LORD came unto Zechariah in the fourth day of the ninth month, even in Chislev;

ב וַיִּשְׁלַח, בֵּית-אֵל, שְׂרָאָצָר,
וְרָגַם מֶלֶךְ וְאֲנָשָׁיו--לְחַלּוֹת, אֶת-
פְּנֵי יְהוָה.

2 When Bethel-sarezzer, and Regem-melech and his men, had sent to entreat the favour of the LORD,

ג לאמר, אל-הכהנים אשר לבית-יהוה צבאות, ואל-הנביאים, לאמר: **האבכה, בחדש החמשי-**הנזר, באשר עשיתי זה כמה שנים. {פ}

3 and to speak unto the priests of the house of the LORD of hosts, and to the prophets, saying: 'Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?' {P}

ד ויהי דבר-יהוה צבאות, אלי לאמר. 4 Then came the word of the LORD of hosts unto me, saying:

ה אומר אל-כל-עם הארץ, ואל-הכהנים לאמר: כי-צמתם וספוד בחמישי ובשביעי, וזה שבעים שנה--הצום צמתני, אני. 5 'Speak unto all the people of the land, and to the priests, saying: When ye fasted and mourned in the fifth and in the seventh month, even these seventy years, have I been fasting?

ו וכי תאכלו, וכי תשתו--הלוא אתם האכלים, ואתם השתים. 6 And when ye eat, and when ye drink, are ye not they that eat, and they that drink?

ז הלוא את-הדברים, אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים, בהיות ירושלם ישבת ושלוה, ועריה סביבתי; והנגב והשפלה, ישב. {פ} 7 Should ye not hearken to the words which the LORD hath proclaimed by the former prophets, when Jerusalem was inhabited and in prosperity, and the cities thereof round about her, and the South and the Lowland were inhabited?' {P}

ח ויהי, דבר-יהוה, אל-זכריה, לאמר. 8 And the word of the LORD came unto Zechariah, saying:

ט כה אומר יהוה צבאות, לאמר: **משפט אמת, שפטו, וחסד ורחמים, עשו איש את-אחיו.** 9 'Thus hath the LORD of hosts spoken, saying: Execute true judgment, and show mercy and compassion every man to his brother;

י ואלמנה ויתום גר ועני, אל-תעשקו; ורעת איש אחיו, אל-תחשבו בלבבכם. 10 and oppress not the widow, nor the fatherless, the stranger, nor the poor; and let none of you devise evil against his brother in your heart.

C. God's answer: Redemption -a 'two way street' זכריה פרק ח

ג כה, אומר יהוה, **שבתי אל-ציון, ושכנתי בתוך ירושלם;** ונקראה ירושלם עיר האמת, והר-יהוה צבאות הר הקדש. {ס} 3 Thus saith the LORD: I return unto Zion, and will dwell in the midst of Jerusalem; and Jerusalem shall be called the city of truth; and the mountain of the LORD of hosts the holy mountain. {S}

ד כה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, עַד יָשְׁבוּ
זְקֵנִים וְזִקְנוֹת, בְּרַחְבוֹת יְרוּשָׁלַם;
וְאִישׁ מִשְׁעֲנֵתוֹ בְּיָדוֹ, מִרַב יָמִים.

4 Thus saith the LORD of hosts: There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem, every man with his staff in his hand for very age.

ה וּרְחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ, יְלָדִים
וְיִלְדוֹת, מִשְׁחֻקִים, בְּרַחְבֹּתֶיהָ. {ס}

5 And the broad places of the city shall be full of boys and girls playing in the broad places thereof. {S}

ו כה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, הֲנִי
מוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרָח,
וּמֵאֶרֶץ, מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ.

7 Thus saith the LORD of hosts: Behold, I will save My people from the east country, and from the west country;

ח וְהֵבֵאתִי אֹתָם, וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַם; וְהָיוּ-לִי לְעַם, וְאֲנִי אֶהְיֶה
לָהֶם לֵאלֹהִים--בְּאֵמֶת, וּבְצַדִּיקָה.

8 And I will bring them, and they shall dwell in the midst of Jerusalem; and they shall be My people, and I will be their God, in truth and in righteousness. {S}

.....

י כִּי כֹה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת,
כַּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהַרְעֵ לָכֶם בְּהַקְצִיף
אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת;
וְלֹא, נִחַמְתִּי.

14 For thus saith the LORD of host: As I purposed to do evil unto you, when your fathers provoked Me, saith the LORD of hosts, and I repented not;

יט כִּן שָׁבַתִּי זָמַמְתִּי בְיָמִים הָאֵלֶּה,
לְהִיטִיב אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-בַּיִת
יְהוּדָה: אֶל-תִּירְאוּ.

15 so again do I purpose in these days to do good unto Jerusalem and to the house of Judah; fear ye not.

כ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ:
דַּבְּרוּ אֵמֶת, אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ--
אֵמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם,
שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם.

16 These are the things that ye shall do: Speak ye every man the truth with his neighbour; execute the judgment of truth and peace in your gates;

כא וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ, אֶל-
תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם, וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר, אֶל-
תֵּאָהָבוּ: כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
שָׂנֵאתִי, נֹאֵם-יְהוָה. {ס}

17 and let none of you devise evil in your hearts against his neighbour; and love no false oath; for all these are things that I hate, saith the LORD.'

The 'Four Fast Days' will become 'holidays'

יט כה-אָמַר ה' צְבָאוֹת, צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְצוֹם הָעֲשִׂירִי -יְהִיָה לְבַיִת-יְהוּדָה לְשִׂשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה,
וּלְמַעֲדִים, טוֹבִים; וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם, אָהָבוּ.

How often to we find this phrase דְּבַרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת?

Together with fast days, only here and Zecharya!

Could Esther's second letter be alluding to this entire prophecy of Zecharya,

As it was the most recent prophecy to the Exile. Could this explain "mshloach manot"?

Zecharya chapter 8	Esther chapter 9
<p>טז אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ: דְּבַרוּ אֶמֶת, אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ--אֶמֶת וּמִשְׁפַּט שְׁלוֹם, שְׁפֹטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם. יז וְאִישׁ אֶת-רֵעֵת רֵעֵהוּ, אֶל- תַּחֲשֹׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם, וּשְׁבַעַת שֶׁקֶר, אֶל-תִּתְּאָהֲבוּ: כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי, נֹאֵם-ה'.</p> <p>יח וַיְהִי דְבַר-ה' צְבָאוֹת, אֵלַי לֵאמֹר. יט כֹּה-אָמַר ה' צְבָאוֹת, צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית- יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, וּלְמַעֲדִים, טוֹבִים; וְהָאֶמֶת וְהַשְׁלוֹם, אֶהְיֶה.</p>	<p>..וַהֲחֻדַּשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּדוּ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יָמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלַח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִינָיִם....</p> <p>(כט) וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת אֲבִיחַיִל וּמָרְדֳּכָי הַיְהוּדִי אֶת כָּל תַּקְוַת לְקַיֵּם אֶת אַגְרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיית. (ל) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֶל שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבַרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת. (לא) לְקַיֵּם אֶת יָמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִיִּם עָלֵיהֶם מָרְדֳּכָי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּכְאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זְרַעֲם דְּבַרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם.</p>

If our assumption is correct,

There may be additional connections between this prophecy and Megillat Esther!

Let's read the final words of this prophecy,

The great hopes for Bayit Sheni !

D. Even 'other nations' will come to Jerusalem in search of God

כ כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת: עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים, וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת. **20** Thus saith the LORD of hosts: It shall yet come to pass, that there shall come peoples, and the inhabitants of many cities;

כא וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל-אַחַת לֵאמֹר, נֵלְכָה הָלוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה, וְלִבְקֹשׁ, אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת; אֲלֵכָה, גַּם-אֲנִי. **21** and the inhabitants of one city shall go to another, saying: Let us go speedily to entreat the favour of the LORD, and to seek the LORD of hosts; I will go also.

כב וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים, לִבְקֹשׁ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם, וְלַחֲלוֹת, אֶת-פְּנֵי יְהוָה. **22** Yea, many peoples and mighty nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem, and to entreat the favour of the LORD. {S}

כג כֹּה-אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, בַּיָּמִים הַהֵמָּה, אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֶשְׂרֵה אַנְשִׁים מִכָּל לְשׁוֹת הַגּוֹיִם; וְהִחֲזִיקוּ בְּכַנְף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר, נֵלְכָה עִמָּכֶם-כִּי שָׁמַעְנוּ, אֱלֹהִים עִמָּכֶם. {ס} **23** Thus saith the LORD of hosts: In those days it shall come to pass, that ten men shall take hold, out of all the languages of the nations, shall even take hold of the skirt of him that is a Jew, saying: We will go with you, for we have heard that God is with you.

VI. A strange 'Jewish (?) name', and genealogy back 4 generations

אסתר פרק ב ה אִישׁ יְהוּדִי, הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה;

וְשֵׁמוֹ מְרַדְּכָי, בֶּן יֵאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ--אִישׁ יְמִינִי.

ו אֲשֶׁר הִגְלָה, מִירוּשָׁלַם, עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה,

עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה--אֲשֶׁר הִגְלָה, נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל.

Name of Babylonian god/ King Melachim bet 25: 27 - end of the book:

כֹּז וַיְהִי בְּשָׁלְשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּשָׁנִים

עֶשְׂרֵה חֳדָשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשֶׁבַע לַחֹדֶשׁ נִשְׂאָ אֹוִיל מְרַדְּךָ מֶלֶךְ בָּבֶל

בְּשָׁנַת מָלְכוֹ אֶת-רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה מִבֵּית כְּלָא

The word "bira" in DH דברי הימים א כט

א וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל-הַקָּהָל שְׁלֹמֹה בְּנִי אֶחָד בָּחַר-בוּ אֱלֹהִים
נָעַר וָרֶדֶךְ וְהַמְּלָאכָה גְדוֹלָה **כִּי לֹא לָאָדָם הַבִּירָה** כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים
ב. וַיִּכְכַּל-כַּחֲסֵי הַכִּינּוּתַי לְבַיִת-אֱלֹהֵי הַזָּהָב לַזָּהָב וְהַכֶּסֶף לַכֶּסֶף ...

VII Who is 'the King' ['The King' (?)]

אסתר פרק ג ח וַיֹּאמֶר הַמֶּן, לַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ--יִשְׁנֹו **עִם-אֶחָד מִפְּזָר**
וּמִפְּרֵד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוּתֶךָ; וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם,
וְאֶת-דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים, וְלַמֶּלֶךְ אִין-שׁוֹה, לְהַנִּיחָם.

International ramifications of a Queen not obeying

אסתר פרק א

טז וַיֹּאמֶר מוֹמְכֵן לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים, לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ, עֲוֹתָה וְשִׁתִּי
הַמְּלָכָה: **כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים, וְעַל-כָּל-הָעַמִּים, אֲשֶׁר, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ**
אַחֲשֵׁרוּשׁ יז כִּי-יֵצֵא דְבַר-הַמְּלָכָה עַל-כָּל-הַנָּשִׁים, לְהַבְּזוֹת בְּעֲלֵיהֶן
בְּעִינֵיהֶן... וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ, כְּדַבַּר מְמוּכָן. **כב** וַיִּשְׁלַח סָפְרִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ--אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ, **וְאֶל-עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ**: לְהִיּוֹת כָּל-אִישׁ
שָׂרָר בְּבֵיתוֹ, וּמִדְּבַר כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ.

אסתר פרק א

ז... וְהַשְׁקוֹת בְּכָל־זָהָב, וְכָל־מִכְּלִים מִכָּל־שׁוֹנִים